

LECTIO DIVINA AKO DUCHOVNÉ UMENIE POSVÄTNÉHO POČÚVANIA

Božie slovo nás vovádza do dejín spásy a ukazuje, ako sa Boh zjavoval a pôsobil v životoch ľudí, ktorými bol viac alebo menej prijímaný. V neustále sa meniacom svete a nestabilne usporiadaných hodnotách sveta je pravidelné čítanie Božieho slova svetlom, cestou a prameňom, z ktorého máme neustále čerpať, učiť sa žiť Božiu prítomnosť a vnímať jeho pôsobenie v živote svojom a ľudí okolo nás. Čas venovaný Bohu je darom pre nás, lebo obohacuje našu myseľ i srdce a otvára nám poznanie a vôľu pre to, čo je hodnotné, isté a čo vedie k Bohu.

Lectio divina je duchovná prax založená na porozumení a potom zvolaní: „Tak toto chcem i ja!“ Nejde samozrejme o nejaký „tovar“ alebo ináč povedané iba o hmotné dobré. Tu sa jedná o porozumenie a otvorenie srdca. Lectio divina je proces, nie jednorazová záležitosť. Iba pravidelnosť nás nasmeruje do posvätnosti Božieho slova prostredníctvom starostlivého počúvania, meditácie, modlitby a kontemplácie. Posúva naše uvažovanie z rozumu do srdca, v ktorom dáme Božiemu slovu priestor obklopený vzťahom a láskou a kde môže zotrvať bez ohľadu na to, či náš rozum pochopil viac alebo menej, všetko alebo nič.

Lectio divina sa prvý raz písomne objavilo v pravidlách sv. Benedikta. Jeho pozvanie počúvať „uškom srdca“ i nás priťahuje do priestoru Božieho slova. Vnímať Božie pôsobenie v bežnom živote predpokladá dať Bohu priestor v modlitbe, ktorá má dĺžku, šírku, hĺbku a výšku. Náš vzťah s Bohom nie je niečo statické. Je to dynamika, ktorú v priestore a čase môžeme rozdeliť do štyroch častí.

Dynamika v Lectio divina nás učí pravidelnosti počúvania Božieho slova a následnej statočnosti voči jeho počúvaniu, chápaniu a uskutočňovaniu života podľa neho.

Prvou dynamikou je **lectio – počúvanie (dĺžka)**. Tu sa odporúča, aby čítanie Božieho slova bolo nahlas. Tak sa slová pomocou rozumu presunú z mysle a odrážajú sa v srdci človeka. Uvedomujeme si, že počúvanie pomáha odumrieť pokušeniu, aby sme skôr ako dobre počúvame, už premýšľali nad tým, čo chceme povedať my. To nechajme na neskôr a teraz IBA POČÚVAJME. Postupne sa tak naučíme vnímať krásu a hĺbku a pomaly sa vedome zapojíme do odpovede na Božie slovo.

Druhou dynamikou je **meditatio – meditácia (šírka)**. Meditovať nad textom nás nabáda k tomu, aby sme s Bohom nadviazali spojenie. To však neznamená, že vytiahneme rôzne výklady a ponoríme sa iba do nich. Výklady používame natoľko, nakoľko nám pomáhajú otvoriť sa zábleskom, čo a ako Boh k nám hovorí a nakoľko nám pomôžu presunúť slovo z mysle do srdca. To v nás kultivuje vnútorné pochopenie a pozýva nás zvážiť, ako posvätný text rezonuje s našim životom a so svetom okolo nás.

Treťou dynamikou je **oratio – modlitba (hĺbka)**. Tento spôsob modlitby sa často vyskytuje v nevedomejšej forme. Jednoducho necháme z nás vychádzať to, čo nás inšpiruje, približuje nás k Bohu, odďaľuje nás od nezdravej sebadôvery a posúva do úplného odovzdania sa Božej vôli.

Štvrtou – poslednou dynamikou je **contemplatio – kontemplácia (výška)**. Ponúkame priestor, čas a celého seba tomu, koho sme našli – pozývame Boha do ďalšieho života. Objímame Boha, ktorý nám dáva možnosť byť s ním a žiť v nás. Alebo môžeme sa nechať ním objasť, vložiť sa celý do jeho lásky, žiť v jeho náručí a dôvere. Keď sme takto vtiahnutí do hlbšieho povedomia Božej prítomnosti, umožňuje nám to žiť Božie slovo. „Počúvať srdcom“ sa potom stane pre nás cestou pre život s Pánom a túžbou znova si nájsť priestor a čas na započúvanie sa do Božieho slova. Aký krásny spôsob otvoriť sa pre Božie slovo a urobiť z neho súčasť svojho života!

